

אור דוד

פרשת שבוע	כניסת שבת			יציאת שבת		גיליון מספר	מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ו
	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	
ויקרא	17:11	17:28	17:23	18:23	18:25	18:24	38

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

פרשתנו פותחת במילה "ויקרא" והאות א' במילה "ויקרא" כתובה בקטן ותמוה למה היא כתובה בקטן? אומרים חכמינו שמשה רבינו העניו מכל אדם לא רצה לכתוב שה' ממש דיבר איתו וקרא לו אז חשב לכתוב "ויקר" מלשון "מקרה" שכביכול זה רק מקרה שה' מדבר איתו אבל ה' לא הסכים ואמר לו שצריך שידעו שזה לא במקרה ולכן שיכתוב: "ויקרא". משה רבינו הסכים אך כתב את האות א' קטנה מתוך הענווה שלו. כתוב במדרש בשמות רבה: כשסיים משה לכתוב את התורה נשארו לו 2 טיפות דיו בקולמוס. לקח אותם ומרח אותם על מצחו ומזה פניו היו מאירים שנעשו לו 2 קרני אורה. ה' שם למשה את כמות הדיו המדויקת לכתובת כל התורה אז איך נשארו 2 טיפות? אלא שטיפה אחת נשארה בגלל שכתב "ויקרא" עם א' קטנה וטיפה שנייה מהפסוק: "והאיש משה ענו מאוד מכל האדם..". שמתוך הענווה שלו כתב את המילה "ענו" בלי האות י' וכך נשארו 2 טיפות. אתמול היה יום פטירת משה רבינו. שנזכה ללכת בדרך הענווה וללמוד תמיד את התורה הקדושה - "זכרו תורת משה עבדי". חשוב להזכיר שחובה לשמוע השבת את קריאת "זכור את אשר עשה לך עמלק" וגם הנשים צריכות ללכת לשמוע ורק אם הן מטופלות בילדים או שמחמת חולי או שבית הכנסת רחוק וקשה ההליכה פטורות. בשורות טובות! אוהב אתכם! שבת שלום :-)

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ח' אדר: וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּגִי בְּאֶרֶץ מוֹאָב מוֹל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קִבְרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה: (דברים לד, 6)

(ע"פ ב"ח סימן רצב סק"ב)

י"ג אדר: [יב וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב כָּל אֲשֶׁר צִוָּה הָמֶן אֶל אַחֲשֶׁדְרָפְנִי הַמֶּלֶךְ וְאֶל הַפָּחוֹת אֲשֶׁר עַל מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל שָׂרֵי עַם וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כְּלָשׁוֹנוֹ בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחֲשֶׁר־נָכְתָב וּנְחָתָם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ: יג וַיִּשְׁלֹחַ סִפְרִים בְּיַד הַכָּצִים אֶל כָּל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד לְהָרֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנֶּעֶר וְעַד זָקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר לַחֲדָשׁ שָׁנִים עָשָׂר הוּא חֲדָשׁ אֲדָר וְשִׁלְלָם לְבוֹז: יד פִּתְשָׁן הַכֶּתֶב לְהַנָּתֵן דָּת בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוֹי לְכָל הָעַמִּים לְהִיּוֹת עֲתִידִים לַיּוֹם הַזֶּה:

(אסתר ג, יב-יד)

(פסוק יג)

מר"ן **בן איש חי** - פרשת ויקרא שנה שניה.

ד. תענית ערב ר"ח, מנהג ותיקין הוא; ונכון שיתענה קודם המולד. ואם המולד בחצי היום, יתענה יום שלפניו. ואם חל ערב ר"ח יום-שבת, לא יתענה ביום ששי, מפני כבוד השבת, והטעם - כי ביום ששי יש בו תוספת הנשמה, ואין ראוי להתענות בו; ולכן אנשי מעמד לא היו מתענים ביום הששי; ועוד טעם אחר - שלא יכנס לשבת כשהוא מעונה; ודי להתענות אם חל ערב ראש-חודש ביום ששי עצמו, אבל חל בשבת - כיון דאדחי אדחי. צא ולמד מתענית-ציבור שחל בשבת, שנדחה ליום חמישי. ואם המולד ליל ערב ר"ח, נהגו המקובלים שלא לומר בליל ערב ר"ח "תיקון-רחל", אלא "תיקון-לאה" בלבד.

ה. אפילו מי שדרכו להתענות בכל ערה ר"ח - נכון לקבל התענית בכל פעם בשעת מנחה ביום שקודם לערב ר"ח; וכל שכן מי שאין דרכו להתענות, שצריך לקבל התענית בשעת מנחה.

ו. מי שקבל תענית במנחה בחשבו למחר ערב ר"ח, ואח"כ נודע לו שטעה דאין ערב ר"ח למחר, אלא ביום שאחריו - נכון לעשות התרה על קבלתו, ויחזור ויקבל התענית בזמנו, וכנזכר באחרונים. ונראה לי דהוא הדין אם היה המולד ביום ערב ר"ח קודם חצות היום, שכתבנו לעיל דאין להתענות בו ביום, והוא לא ידע וקבל התענית - יעשה התרה על קבלתו, ויתענה אחר ר"ח יום אחד.

זרע שמשון - מגילת אסתר אות ג'.

'וְהַשְׁתִּיָּה כָּדֵת אֵין אִנֶּס פִּי כֵן יִסַּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרָצוֹן אִישׁ וְאִישׁ' (מגילת אסתר א ח): ברש"י כרצון המן ומרדכי, שהמן לא רצה שיאנסו את ישראל לשתות כדי שלא יפטרו מהעונש בטענת אונס. וקשה דאם כן מדוע הכריח את ישראל להשתחוות לו וכפי שמבואר במדרש שעיקר כוונתו הייתה שישתחוּ לצלמים שהיו על לבו, הלא אם משתחוים באונס לא יענשו. ויש ליישב בדרך הפשט, דאכן לאחר שנהנו מסעודתו של אחשורוש ושתו מהיין שלא באונס כבר לא הקפיד שלא לאונסם, היות וידע שלא יועיל להם

טענט אונס ושוב לא יפטרו אותם מן העונש בטענה זו, שהלא כבר עברו מרצונם שנהנו מן הסעודה וא"כ האין יוכלו לתרץ עצמם בטענת אונס, שהרי אף בלי שאונסו אותם כבר עברו על רצונו יתברך.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, פרשת ויקרא דפ"ו כ"א ע"א.

שנ(ג) ר' יוסי פתח וכו': רי"פ, ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי וגו'. שואל, מה הוא המובן. ומשיב, אלא אמר ברק, כיון שרוח הקודש שורה עליה, אנצל בזכותה, ולא ישרה עלי נזק. ומה ברק סמך עצמו על אשה שינצל בזכותה, אנחנו, שהתורה עמנו, שהיא שמו של המלך הקדוש, על אחת כמה וכמה.

שנ(ד) יתבו גו' החיא וכו': ישבו בתוך המערה ההיא כל אותו היום. כשהחשיך הלילה, האירה הלבנה אל המערה. עברו שני סוחרים, וחמוריהם עמוסים מיין ואוכל לעצמם. נחו על משאם. אמרו זה לזה, גלון כאן. ניתן מאכל ומשקה לחמורים, ואנו נכנס למערה זו. אמר לו חבירו, בטרם שנכנס תאמר לי מקרא הזה, שאינו מתישב עלי.

שנ(ז) אמר חד מן טעיין וכו': אמר אחד מן הסוחרים, יאמרו לנו בעלי התורה מקרא הזה, אודך לעולם כי עשית ואקוה וגו'. **פי עשית**, מהו כי עשית, שלא כתוב מה. וכתוב, כי טוב נגד חסידיך, וכי לאחרים אינו טוב.

שנ(ח) א"ל מאי חוא וכו': אמר לו מהו. אמר לו, מלה אחת, שכתוב, אודך לעולם כי עשית וגו'. מהו, כי עשית, ולא כתוב, מה עשה. וכתוב, כי טוב נגד חסידיך, וכי לאחרים אינו טוב. הלא הקב"ה טוב לכל. לא היתה בידו תשובה. אמר, אוי לסחורה שלנו, שעזבנו בשבילה את הקב"ה. ר' חייא ור' יוסי שהיו יושבים במערה ושומעים דבריהם, שמחו. אמר ר' חייא לר' יוסי, ולא אמרתי לך, כשהקב"ה עושה נס בכולו הוא עושה. יצאו מן המערה, אל הסוחרים.

שנ(ט) בד נפקו אקדים וכו': כשיצאו הקדים ר' חייא ופתח, שלום שלום לרחוק. שתי פעמים שלום כאן, אחד לרחוק ואחד אל הסוחרים.

שנ(י) בד נפקו אקדים וכו': כשיצאו הקדים ר' חייא ופתח, שלום שלום לרחוק. שתי פעמים שלום כאן, אחד לרחוק ואחד אל הסוחרים.

שנ(י) א"ר חייא וכו': אר"ה, כי עשית ודאי, ומה עשית, לעולם. כלומר, שפירוש הכתוב הוא, אודך, על העולם כי עשית. כי משום עולם הזה שעשה הקב"ה והתקין אותו, מודה האדם להקב"ה בכל יום. ואקוה שמך כי טוב נגד חסידיך. כך הוא ודאי, שכנגד הצדיקים שמו של הקב"ה הוא טוב. ולא כנגד הרשעים, שמבזים אותו בכל יום, שאינם עוסקים בתורה. אמר לו, אותו הסוחר, יפה הוא. אבל דבר שמעתי מאחורי הכותל, ואני מפחד לגלות.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "עמון" (שמואל-ב' פרקים י-יג) מקבילה ל-ויקרא על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. אצל מי השאיר יואב את יתר העם
וערך מלחמה לקראת ארם

ד. את מה דוד ביזה
וה' יקים עליו רעה

ב. אשתו של אוריה החתי
"שלמה לדוד" הרה אנכי

ה. מה לאיש העשיר בא
ולכן הוא לקח את הכבשה

ג. איפה בת שבע היתה
כשדוד ראה אותה

ו. מה כיכר קרה
כשנתן לביתו פנה

שבת שלום

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם: ארון האלקים, בית עבד אדום, גדול, דוד, הדדעור, ותבן מוקדש להצלחת: נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו. חברי המערכת שולחים תנחומים רבים למשפחת בלוי על פטירת רבי עמרם בן ברוך יהודה זצ"ל